

การพัฒนาแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์สำหรับนักศึกษาเอกเครื่องสายสมัยนิยม หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

The Development of Fingerstyle Guitar's Exercise for the Students in Major of Popular String Instruments, Bachelor of Education, Roi Et Rajabhat University

พุดินันท์ เขตเจริญ¹ และ เฉลิมศักดิ์ พิกุลศรี²

Puttinun Ketjaroen¹ and Chalernsak Pikulsri²

Received : 26 ก.พ. 2566

Revised : 1 ก.พ. 2567

Accepted : 2 ก.พ. 2567

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์โดยใช้เทคนิคเพอคัสซีฟให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 2) พัฒนาทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์โดยใช้เทคนิคเพอคัสซีฟ ของนักศึกษาเอกเครื่องสายสมัยนิยม หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 80 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต เอกเครื่องสายสมัยนิยม ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด จำนวน 6 คน เครื่องมือที่ใช้ ประกอบด้วย 1) แบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์สำหรับนักศึกษาเอกเครื่องสายสมัยนิยมชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด 2) แบบประเมินการปฏิบัติทักษะเอกเครื่องสายสมัยนิยมชั้นปีที่ 3 รวบรวมข้อมูลโดยการบันทึก การสังเกต การสัมภาษณ์และการประเมินตามเกณฑ์ที่สร้างขึ้น สถิติที่ใช้ ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า

1) ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ โดยใช้เทคนิคเพอคัสซีฟมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.74/80.95 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ 2) การพัฒนาทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์โดยใช้เทคนิคเพอคัสซีฟ ของนักศึกษาเอกเครื่องสายสมัยนิยม หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 80 พบว่า วงรอบที่ 4 ซึ่งเป็นวงรอบสุดท้ายของการวิจัย นักศึกษาทั้งหมด 6 คน มีผลการประเมินผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ทุกคน โดยมีคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดอยู่ที่ร้อยละ 85.71 สูงสุดอยู่ที่ 95.23

คำสำคัญ: แบบฝึกทักษะ, กีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์, นักศึกษาเอกเครื่องสายสมัยนิยม

Abstract

The objectives of this research were: 1) to develop exercises for fingerstyle guitar playing skills using percussive techniques to achieve efficiency according to the 80/80 criteria, 2) to develop fingerstyle guitar playing skills by incorporating percussive techniques of popular string instrument students, Bachelor of Education, Faculty of Education, Roi Et Rajabhat University to achieve the 80% assessment criteria. The sample included 6 third-year students in the Bachelor of Education curriculum, majoring in popular

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศิลป์ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น อีเมล: ADbiggolo.music@gmail.com

² ศาสตราจารย์ ดร. อาจารย์สังกัดคณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น อีเมล: chapik@kku.ac.th

¹ Master Student, Master of Music Program in Music, Faculty of Fine and Applied Arts, Khon Kaen University, Email: ADbiggolo.music@gmail.com

² Professor, Ph.D., Faculty of Fine and Applied Arts, Khon Kaen University, Email: chapik@kku.ac.th

string instruments of the music education program, Faculty of Education, at Roi Et Rajabhat University. The research instrument utilized was comprised of: 1) Exercises for fingerstyle guitar playing skills for third year students majoring in popular string instruments, Faculty of Education, Roi Et Rajabhat University. 2) The popular string instruments skill assessment form for the third-year students gathered data through video recording, observation, questioning, interviewing, and evaluation based on the criteria. The statistical data was analyzed by using percentage, average, and standard deviation. The research results found that:

1) The efficiency of the fingerstyle guitar playing skill practice by using percussive techniques was 81.74/80.95, which was higher than the criteria of 80/80. 2) Developing fingerstyle guitar playing skills by using percussive techniques of students majoring in popular string instruments, Bachelor of music education curriculum, Faculty of Education, Roi Et Rajabhat University, passed the evaluation criteria with 80 percent. The fourth cycle which was the final cycle of the action research found that the average score of the 6 students was higher than 80%, the lowest average score was 85.71% and the highest score was 95.23%.

Keywords: Exercise, Fingerstyle guitar, The Major of Popular String Instruments

บทนำ

การเรียนการสอนกีตาร์ในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน กีตาร์คลาสสิกถือเป็นเครื่องดนตรีที่ใช้ในการเรียนการสอนเป็นหลัก ซึ่งเป็นเครื่องดนตรีตระกูลเครื่องสาย ด้วยเอกลักษณ์ทางเสียงที่นุ่มนวลไพเราะ แตกต่างไปจากเครื่องดนตรีประเภทอื่น ๆ อีกทั้งบทเพลงสำหรับกีตาร์คลาสสิกมีระบบแบบแผนชัดเจน ในด้านคีตลักษณ์และวิธีการบรรเลงทั้งทำนอง (Melody) คอร์ด (Chord) และเบส (Bass) โดยผู้ที่เล่นกีตาร์คลาสสิกนั้น จะต้องใช้ทั้งความรู้ ทักษะและเทคนิคต่าง ๆ อย่างเชี่ยวชาญ ในการจัดการเรียนการสอนดนตรีในระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะเครื่องสายสากลตระกูลกีตาร์ สถาบันการศึกษาส่วนใหญ่เปิดการจัดการเรียนการสอนกีตาร์คลาสสิก ซึ่งถือเป็นเครื่องดนตรีมาตรฐานของการศึกษาในระดับอุดมศึกษา ผ่านการเรียนรู้ในบทเพลงบรรเลงกีตาร์คลาสสิกในยุคต่าง ๆ ทำให้ไม่ต้องสอนกีตาร์คลาสสิกในมหาวิทยาลัย (ฮามี่ร์ อ่อนทอง, เอกชัย พุทธิรัณ, พิมพ์มาศ พร้อมสุขกุล และรุ่งเกียรติ สิริวงษ์สุวรรณ, 2563: 121)

ในปัจจุบันตามบริบทของการจัดการเรียนการสอนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน นักเรียนส่วนใหญ่ได้เรียนกีตาร์คลาสสิก หรือมีโอกาสที่จะได้ศึกษากีตาร์คลาสสิกได้อย่างถูกต้อง (วิลรัตน์ สุนทรวิโรจน์, 2553: 216) โดยส่วนใหญ่จะใช้ นักเรียนที่มีประสบการณ์ในการใช้อะคูสติคกีตาร์ หรืออเล็กทรอนิกส์กีตาร์และบรรเลงบทเพลงกีตาร์สมัยนิยมเป็นหลัก ซึ่งส่งผลต่อการจัดการเรียนรู้กีตาร์คลาสสิกในระดับอุดมศึกษา ก่อให้เกิดปัญหาในการต่อยอดการเรียนรู้ทักษะการบรรเลงกีตาร์คลาสสิกในอุดมศึกษา อีกทั้งความนิยมและการต่อยอดทางอาชีพดนตรีนั้น การบรรเลงบทเพลงสมัยนิยมโดยใช้อะคูสติคกีตาร์ หรืออเล็กทรอนิกส์กีตาร์ มีช่องทางในการประกอบอาชีพได้มากกว่า เพื่อให้เป็นไปตามบริบทของสังคมและการประกอบวิชาชีพดนตรีในประเทศไทย ดังนั้นจะเห็นได้ว่า มีสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนด้านดนตรีสากลได้เปิดรายวิชากีตาร์สมัยนิยมเป็นรายวิชาหนึ่งในระดับอุดมศึกษา ที่แตกแขนงมาจากการสอนกีตาร์คลาสสิก โดยส่วนใหญ่แล้วยังเป็นอะคูสติคกีตาร์ แต่ด้วยความหลากหลายของศาสตร์ทางการบรรเลงกีตาร์ยังมีแนวทางการบรรเลงในลักษณะของกีตาร์อะคูสติคเป็นที่นิยมในสาขาวิชาชีพ พบว่ายังขาดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษา ก่อให้เกิดปัญหาในการต่อยอด และพัฒนาทักษะของนักเรียนและนักศึกษาที่มีความสามารถในการบรรเลงกีตาร์อะคูสติค กีตาร์อะคูสติค (Acoustic Guitar) ในปัจจุบันเป็นเครื่องดนตรีที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย มีการพัฒนาวิธีการบรรเลงที่วิจิตรหลากหลายและมีความน่าสนใจ ดังเช่นการบรรเลงในรูปแบบฟิงเกอร์สไตล์ (Finger Style) เป็นการบรรเลงที่ต้องใช้ทักษะความสามารถเฉพาะทาง และต้องอาศัยความรู้

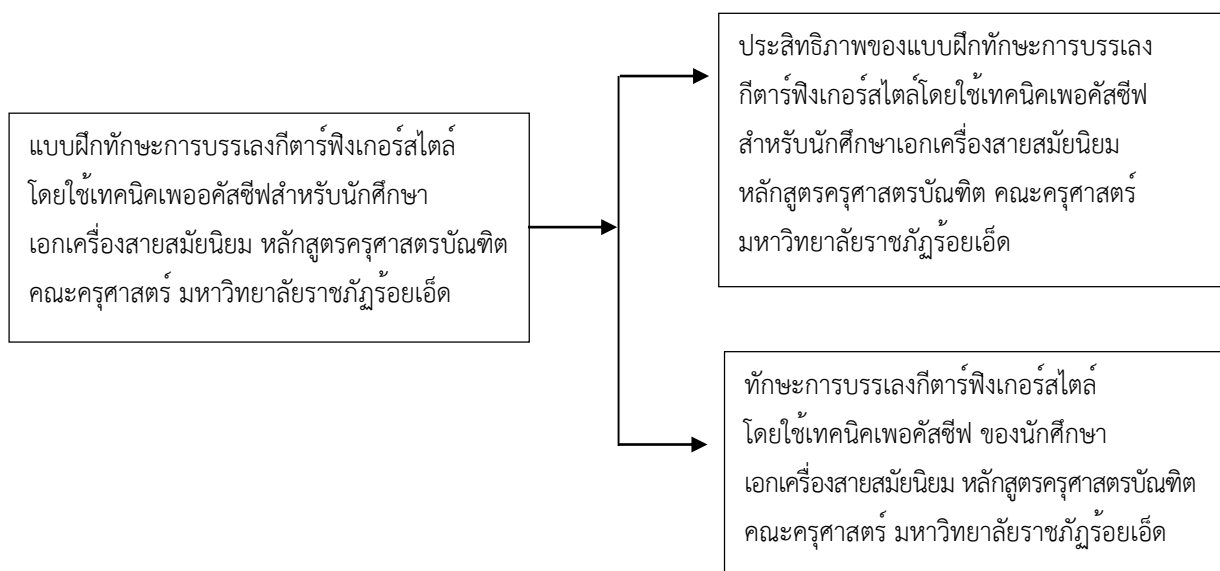
ความเข้าใจในบทเพลงที่บรรเลง และในขณะนั้นการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์กำลังได้รับความสนใจในวงกว้าง ดังเช่น การจัดประกวด Over Drive Acoustic 1 Guitar Contest ซึ่งแชมป์ประเทศไทย และโครงการประกวด Thailand Isan Guitar Festival and Competition 2018 โดยกระทรวงวัฒนธรรม ซึ่งได้รับความสนใจจากนักกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ (Chapman, 2003: 5)

ปัจจุบันสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งได้เปิดสอนวิชาดนตรีตะวันตกตามความสนใจและตามความต้องการของผู้เรียน (เลิศ อานันท์, 2537: 107) โดยเฉพาะการเรียนการสอนกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์ที่กำลังได้รับความสนใจเพิ่มมากขึ้น ซึ่งมีมหาวิทยาลัยที่มีการสอนกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์ เช่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด และอีกทั้งยังมีหลายสถาบันที่มีแนวโน้มในการเปิดการเรียนการสอนกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์ในลักษณะเดียวกัน จากการสำรวจงานวิจัยที่ศึกษาในการฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์ ของเอกทักษะเครื่องสายสมัยนิยมในมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ยังขาดแบบฝึกทักษะและบทเพลงที่ใช้ในการพัฒนาการบรรเลง ซึ่งแตกต่างจากกีตาร์คลาสสิกที่มีการจัดทำแบบฝึกและบทเพลง ทั้งระดับบทเพลงไว้อย่างชัดเจน โดยการเรียบเรียงเสียงประสานขึ้นมาใหม่ (บพิตร เค้าหัน, 2561: 279) ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นปัญหาดังกล่าว จึงได้ดำเนินการวิจัย “เรื่องการพัฒนาแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์สำหรับนักศึกษาเอกเครื่องสายสมัยนิยม หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด” เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์ในระดับอุดมศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์โดยใช้เทคนิคเพอคัสซีฟ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80
2. เพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์โดยใช้เทคนิคเพอคัสซีฟ ของนักศึกษาเอกเครื่องสายสมัยนิยม หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 80

กรอบแนวคิด

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการพัฒนาแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตร์สำหรับนักศึกษาเอกเครื่องสายสมัยนิยม
หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

วิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 จำนวน 6 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 สาขาวิชาดนตรีศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ซึ่งได้มาจากการที่ผู้เรียนได้ผ่านการเรียนรู้เทคนิคการตีคอร์ด (Strumming Chord) การเกาสาย (broken chord) การเล่นแบบสายคู่ (Double stop) และเทคนิคแฮมเมอร์ออน-พูลออฟ (Hammer On–Pull Off) ในรายวิชาทักษะเครื่องสายสมัยนิยม 1–3 มาแล้ว

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ โดยอิงทฤษฎีการเรียนรู้ของ Bandura โดยการสังเกต หรือการเลียนแบบ สำหรับนักศึกษาเอกเครื่องสายสมัยนิยมชั้นปีที่ 3 ประกอบไปด้วย แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 4 แผน คู่มือการใช้แบบฝึกทักษะ แบบบันทึกหลังการสอน และแบบประเมินผลการเรียนรู้ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะ ของนักศึกษาเอกเครื่องสายสมัยนิยมชั้นปีที่ 3 โดยผ่านการตรวจหาความเที่ยงตรง (IOC) จากผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด 5 คน

2.2 แบบประเมินทักษะของนักศึกษาเอกเครื่องสายสมัยนิยมชั้นปีที่ 3

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัย โดยใช้การวิจัยปฏิบัติการ (Action Researches) ของ (Kemmis & McTaggart, 1988: 5) ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ 1) ขึ้นวางแผน (Plan) 2) การปฏิบัติการ (Act) 3) การสังเกต (Observe) และ 4) การสะท้อนผลการปฏิบัติ (Reflect) ซึ่งเมื่อครบหนึ่งวงจรหนึ่ง ๆ จะพิจารณาปรับปรุงแผน (Re planning) เพื่อนำไปปฏิบัติ ในวงจรต่อไปจนกว่าจะบรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยผู้วิจัยดำเนินการทั้งหมด 4 วงรอบของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โดยดำเนินการ เก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

3.1 ผู้วิจัยเก็บข้อมูลโดยการใช้การสังเกตพฤติกรรมการบรรเลงทักษะ และการประเมินกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ ของผู้เรียนและได้รวบรวมข้อมูล เช่น คะแนนสอบระหว่างภาคเรียน แบบบันทึกหลังการจัดการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อนำไปสะท้อนเพื่อให้เกิดการตระหนักและเข้าใจในปัญหาที่เกิดจากสาเหตุใด

3.2 วางแผนกลยุทธ์กำหนดเป้าหมายและหาวิธีการ เครื่องมือที่มีประสิทธิภาพ และดำเนินการตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยการสอนทักษะและเทคนิคของการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ จำนวน 4 แผน โดยใช้เวลาการจัดการเรียนรู้ ทั้งหมด 12 ชั่วโมง

3.3 เมื่อจบการจัดการเรียนการสอนฟิงเกอร์สไตล์ในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้และตามวงรอบการวิจัย ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบบันทึกภาคสนามเพื่อนำข้อมูลที่ได้นำมาสรุปผลการจัดการเรียนรู้ แล้ววิเคราะห์เพื่อสะท้อนผล และปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ในครั้งต่อไป

3.4 เมื่อดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครบตามวงรอบการวิจัยเชิงปฏิบัติการในแต่ละวงรอบ ผู้วิจัยได้ใช้ แบบประเมินการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ เพื่อประเมินการบรรเลงของผู้เรียน และนำข้อมูลมาสะท้อนและวิเคราะห์เพื่อนำไปใช้ในการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ ขั้นตอนและรายละเอียดอื่น ๆ ตามข้อค้นพบเพื่อนำไปปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้

3.5 นำผลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ข้อมูล สรุป และอภิปรายผล

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยศึกษาเกณฑ์การวัดและประเมินผลจากเกณฑ์ของ Trinity Guitar (2018 : 9) และนำมาประยุกต์ ปรับใช้ให้เหมาะสมกับงานวิจัยและนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำผลศึกษาที่ได้จากการประเมินทักษะการบรรเลงกีตาร์ ฟิงเกอร์สไตล์มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติและค่าร้อยละ โดยมีรายละเอียดเกณฑ์การให้คะแนนการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ โดยใช้เทคนิคเพอคัสซิฟ

4.2 นำร้อยละจากแบบประเมินการปฏิบัติการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ มาวิเคราะห์ระดับโดยเทียบเคียงจากร้อยละกับเกณฑ์ของผู้วิจัย

สรุปผล

หลังจากดำเนินการการพัฒนาแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์สำหรับนักศึกษาเอกเครื่องสายสมัยนิยม หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ได้มีการสรุปผล ดังนี้

1. การพัฒนาแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์โดยใช้เทคนิคเพอคัสซิฟ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 พบว่านักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบฝึกทักษะย่อยทั้ง 4 ชุด เท่ากับ 34.33 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.74 ของคะแนนเต็ม และได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนเท่ากับ 17 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.95 ของคะแนนเต็ม จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกทักษะย่อยและแบบทดสอบหลังเรียนไปหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะตามเกณฑ์ ซึ่งมีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.74/80.95 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ดังตาราง 1

ตาราง 1 ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์สำหรับนักศึกษาเอกเครื่องสายสมัยนิยม

ประสิทธิภาพ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	ร้อยละ
ประสิทธิภาพของกระบวนการ E1	6	42	34.33	5.42	81.74
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ E2	6	21	17	2.82	80.95

ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์สำหรับนักศึกษาเอกเครื่องสายสมัยนิยม (E1)/(E2) เท่ากับ 81.74/80.95

จากตาราง 1 พบว่านักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยจากแบบฝึกทักษะย่อยทั้ง 4 ชุด เท่ากับ 34.33 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.74 ของคะแนนเต็ม และได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังเรียนเท่ากับ 17 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 80.95 ของคะแนนเต็ม จากนั้นนำคะแนนที่ได้จากการทำแบบฝึกทักษะย่อยและแบบทดสอบหลังเรียนไปหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะตามเกณฑ์ 80/80

2. ทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์โดยใช้เทคนิคเพอคัสซิฟ ของนักศึกษาเอกเครื่องสายสมัยนิยม หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ผ่านการประเมินในวงรอบที่ 4 ได้คะแนนต่ำสุด 18 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 85.71 สูงสุด 19 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 90.47 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ร้อยละ 80 โดยมีรายละเอียดในแต่ละวงรอบของการวิจัยดังตาราง 2

ตาราง 2 ตารางสรุปผลคะแนนการทดสอบทักษะท้ายวงรอบที่ 1- 4

วงจรถัด	จำนวนนักเรียน	คะแนน			คะแนนเฉลี่ย	จำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์	
		เต็ม	สูงสุด	ต่ำสุด		จำนวน	ร้อยละ
1	6	21	9	7	8.00	0	0
2	6	21	14	12	12.83	0	0
3	6	21	19	14	17.00	4	66.67
4	6	21	19	18	19.00	6	100

จากตาราง 2 สรุปวงรอบที่ 4 มีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ทั้งหมด 6 คน ไม่ผ่านเกณฑ์ 0 คน ซึ่งจัดอยู่ในเกณฑ์ “ดี” โดยระดับการผ่านเกณฑ์อยู่ที่ 18 คะแนนขึ้นไป

อภิปรายผล

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย ผลการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะ การนำรูปแบบการวิจัยเชิงปฏิบัติการมาพัฒนาทักษะการปฏิบัติการบรรเลงกีตาร์ โดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยได้สร้างและพัฒนาขึ้น ผู้วิจัยได้ทำการสังเคราะห์เอกสารต่าง ๆ หลังจากดำเนินการวิจัยแล้วได้ข้อค้นพบ เทคนิค วิธีการที่สามารถนำมาพัฒนาทักษะการปฏิบัติการบรรเลงกีตาร์ ดังนั้นผู้วิจัยจึงขออภิปรายผลตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์โดยใช้เทคนิคเพอคัสซิฟ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80

จากการพัฒนาแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์โดยใช้เทคนิคเพอคัสซิฟ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ผู้วิจัยได้ศึกษาการหาประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอนตามแนวคิดของ (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2556: 7-9) พบว่าแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์โดยใช้เทคนิคเพอคัสซิฟ มาจากวงรอบที่ 3 โดยที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติการฝึกซ้อมตามคลิปวิดีโอที่ครูผู้สอนบันทึกและส่งให้ผู้เรียนได้ฝึกตาม ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดทฤษฎีปัญญาทางสังคม (Social cognitive theory) ของ Bandura (1986, อ้างถึงในนิตยา อินทร์ชัย, 2551: 44) โดยการใช้ตัวแบบสัญลักษณ์ผ่านสื่อวีดิทัศน์ ด้วยวีดิทัศน์เป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพในการถ่ายทอดที่ดี มีภาพและเสียงในเวลาเดียวกัน ทำให้เกิดความน่าสนใจในการเรียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบ และจดจำไปปฏิบัติต่อได้เป็นอย่างดี สามารถดูซ้ำได้หลายครั้ง เพื่อทำความเข้าใจ หรือเมื่อไม่ทันต้องการดูซ้ำ และสามารถฝึกไปพร้อม ๆ กันได้ ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ ที่สะท้อนมาเป็นค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 81.74/80.95 สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้สอดคล้องกับงานของ วรรณภรณ์ พระเมเตไพศาล, ไพศาล วรคำ และอาทิตย์ อาจหาญ (2562: 90) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย เพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีผลการหาประสิทธิภาพเท่ากับ 80.72/80.33 อีกทั้งงานของ สันติ มุสิก (2565: 2016) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดฝึกทักษะการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้น ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์โพธิ์พิทยาคาร มีผลการหาประสิทธิภาพเท่ากับ 80.41/80.00 อธิวัฒน์ พรหมจันทร์ และอินทรา รอบรู้ (2561: 204) ได้ศึกษาการพัฒนาชุดการเรียน การเล่นกีตาร์ขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทพวิทยา มีผลการหาประสิทธิภาพเท่ากับ 81.40/88.83 แสดงให้เห็นว่าแนวคิดของการหาประสิทธิภาพของสื่อ หรือชุดการสอนดังกล่าวเป็นแนวทางที่เหมาะสม ต่อการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเพื่อพัฒนาทักษะ

ของผู้เรียน สอดคล้องกับวิธีการสอนกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ด้วยเทคนิคเพอคัสซีฟของ Woods (2013: 5) ที่ได้ใช้สื่อวีดิทัศน์ในการสาธิตแบบฝึกหัดและบทเพลงรวมกับการใช้เอกสารโน้ตเพลงและคำอธิบายเนื้อหาทำให้ผู้เรียนได้รับทั้งภาพและเสียงพร้อม ๆ กัน และสามารถย้อนกลับเพื่อดูรายละเอียดเฉพาะจุดที่ต้องการปรับปรุง หรือเมื่อเกิดข้อสงสัยจนกระทั่งสามารถฝึกฝนเทคนิคการบรรเลงได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่นเดียวกันกับ Rivera (2018: 7) ที่ได้นำสื่อเทคโนโลยีในการสอนกีตาร์เพอคัสซีฟมาใช้ในการสอนโดยพัฒนาวิธีการสอนร่วมกับเอกสารประกอบการสอน โดยการสร้าง QR Code เพื่อให้ผู้เรียนสแกนผ่านโทรศัพท์มือถือแท็บเล็ต หรือไอแพด รับชมวีดิโอการสาธิตประกอบเนื้อหาในแต่ละแบบฝึกหัดทำให้ผู้เรียนมีความสะดวกและเกิดความน่าสนใจในการรับชมทั้งภาพเคลื่อนไหวและเสียงสำหรับฝึกเทคนิคเพอคัสซีฟที่มีความซับซ้อนโดยเฉพาะเทคนิค Kick Strumming ร่วมกับเทคนิคการ Picking Style ซึ่งเป็นเทคนิคที่มีความซับซ้อนและมีความยากสำหรับผู้เริ่มฝึกหัดกีตาร์รูปแบบฟิงเกอร์สไตล์โดยใช้เทคนิคเพอคัสซีฟ

2. เพื่อพัฒนาทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์โดยใช้เทคนิคเพอคัสซีฟ ของนักศึกษาเอกเครื่องสายสมัยนิยม ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 80 จากการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ปฏิบัติตามขั้นตอนของการวิจัยเชิงปฏิบัติการ PAOR ผู้วิจัยพบว่าการวิจัยตามขั้นตอนดังกล่าว สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์โดยใช้เทคนิคเพอคัสซีฟ ของนักศึกษาเอกเครื่องสายสมัยนิยม ได้บรรลุตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และสามารถแสดงให้เห็นพัฒนาการของผู้เรียน ในการวิจัยแต่ละวงรอบอย่างเป็นระดับและต่อเนื่อง ในวงรอบปฏิบัติการที่ 1 มีผลคะแนนเฉลี่ยในการดำเนินทักษะอยู่ที่ 8.00 จากคะแนนเต็ม 21 คะแนน ซึ่งไม่มีผู้ผ่านเกณฑ์ตามวัตถุประสงค์ ดังนั้นในวงรอบที่ 2 ผู้วิจัยจึงนำปัญหาที่เกิดขึ้นไปปรับใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวงรอบปฏิบัติการที่ 2 โดยผู้วิจัยได้แนวคิดของ สุรางค์ ไคว์ตระกูล (2553: 302) การใช้กฎการเรียนรู้ที่สำคัญ 3 กฎได้แก่ กฎความพอใจ (Law of Effect) กฎการฝึกหัด (Law of Exercise) และกฎความพร้อม (Law of Readiness) ซึ่งทำให้ผู้เรียนมีผลการเรียนรู้ดีขึ้นกว่าเดิม พบว่ามีคะแนนเฉลี่ยทั้งหมดอยู่ที่ 12.83 คะแนน แต่ไม่มีผู้ผ่านเกณฑ์ ผู้วิจัยจึงแก้ปัญหาโดยการส่งคลิปวิดีโอที่ครูผู้สอนได้บรรเลงให้นักศึกษาดูเป็นตัวอย่างเพื่อให้เห็นการปฏิบัติที่ถูกต้อง และสร้างแรงจูงใจการฝึกหัดให้แก่ผู้เรียน ในประเด็นนี้ในการใช้ตัวแบบเชิงพฤติกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Cognitive Theory) Bandura (1977, อ้างถึงใน สุรางค์ ไคว์ตระกูล, 2553: 302) ในการใช้ตัวแบบเชิงพฤติกรรมเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Cognitive Theory) และมอบหมายงานให้นักศึกษาอัดคลิปวิดีโอของแบบฝึกทักษะนั้น ๆ ส่งให้ครูผู้สอนผลการประเมินพบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการที่ดีขึ้น มีผู้ผ่านเกณฑ์จำนวน 4 คน จากทั้งหมด 6 คนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 17.00 คะแนน และมีไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 2 คน ซึ่งเป็นผลมาจากการที่ครูผู้สอนให้นักศึกษาส่งแบบฝึกหัดให้ดู 3 วันต่อ 1 ครั้ง และครูผู้สอนได้ส่งวีดิโอการบรรเลงที่ถูกต้องให้นักศึกษาทุกคน ซึ่งสอดคล้องกับ ภูวดล อัครนิล (2556: 36) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะบรรเลงเครื่องดนตรีโดยใช้เทคนิคการสอนแบบมัลติมีเดียของนักเรียนพบว่า ผู้เรียนอยากเรียนรู้โดยได้สัมผัสกับของจริง ได้เห็นตัวอย่างที่หลากหลาย น่าสนใจ ชอบเรียนรู้ด้วยเทคนิคที่แปลกใหม่ และต้องเปิดโอกาสให้ได้ฝึกฝนอยู่เป็นประจำสม่ำเสมอ มีทั้งการเรียนรู้ภาพทฤษฎี และการปฏิบัติควบคู่กันไปและได้ทำการสัมภาษณ์ผู้เรียนดังรายละเอียดดังนี้ นักศึกษาเมื่อเล่นตามบทเพลงได้แล้วมักจะเล่นเร็วเนื่องจากเป็นเทคนิคใหม่ที่ตื่นเต้นตื้นใจ นักศึกษาจึงเกิดความสุขสนุกสนาน ทำให้รายละเอียดที่สำคัญของบทเพลงได้หายไป และปฏิบัติได้ไม่ตรงตามเกณฑ์ที่กำหนดเท่าที่ควร สอดคล้องกับ Kellie (2018: 11) ได้เสนอวิธีการฝึกทักษะกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ควรเริ่มฝึกฝนแบบฝึกหัดจากช้า ๆ แล้วจึงพัฒนาอัตราความเร็วทีละน้อย เพื่อให้กล้ามเนื้อนิ้วมือและโศดประสาทคุ้นชินกับรายละเอียดของแบบฝึกหัด นอกจากนี้ Hirschelmann (2011: 6) ยังได้กล่าวถึงความสำคัญของรายละเอียดทางดนตรีสำหรับการฝึกฝนทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์โดยใช้เทคนิคเพอคัสซีฟว่ามีความสำคัญต่อการสื่อสารคุณภาพเสียงและความหมายทางดนตรี อาทิ ความดัง-เบา (Dynamic) การเน้นเสียง (Accent) และสีสันทันของเสียง (Timbre) เป็นต้น ล้วนเป็นสิ่งที่ทำให้การบรรเลงมีความสมบูรณ์ ซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องให้ความสำคัญ Auciello (2021:22) ได้ทำการศึกษาการจำแนกจัดกลุ่มเสียงเอฟเฟกต์ที่เกิดจากการบรรเลงกีตาร์คลาสสิกโดยเลียนแบบเสียงเครื่องกระทบ โดยตามหลักการจำแนกหมวดหมู่เครื่องกระทบ

ของ Hombostel-Sachs ผลการวิจัย พบว่า กีตาร์สามารถสร้างสีสันเสียงของเครื่องกระทบได้หลากหลาย อาทิการ Hit Strumming เทคนิค Golpe โดยใช้กระสวยจังหวะที่ซับซ้อนร่วมกันทั้งมือซ้ายและมือขวา ตลอดจนการใช้เล็บมือที่เรียกว่า Rapid Nail Taps เพื่อสร้างเสียงเครื่องกระทบของดนตรีตะวันออก ซึ่งแสดงให้เห็นถึงการใช้สีสันเสียงเลียนแบบเครื่องกระทบที่เกิดจากกีตาร์คลาสสิก ดังนั้นผู้วิจัยจึงนำปัญหาที่เกิดขึ้นนี้ไปปรับในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในวงรอบปฏิบัติการที่ 4 จากผลการประเมินพบว่า ผู้เรียน กลุ่มเป้าหมายผ่านเกณฑ์ทุกคน มีคะแนนเฉลี่ยทั้งหมดอยู่ที่ 19 คะแนน เห็นชัดเจนว่ากระบวนการที่ผู้วิจัยออกแบบ ส่งผลต่อการพัฒนาผู้เรียนตามวัตถุประสงค์การวิจัยโดยสอดคล้องกับ จิราภรณ์ ทองพูล, ปกรณ์ชัย สุพัฒน์, เมธี วิสาพรหม และจิตติมาภรณ์ สีหะวงษ์ (2563: 8) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาสมรรถนะในการอ่านคำควบล้ำ ด้วยการจัดการเรียนรู้ Active Learning รูปแบบ GWM ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการ ผลปรากฏพบว่านักเรียนที่ได้รับการพัฒนาสมรรถนะด้านการอ่านคำควบล้ำผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 และมีสมรรถนะในการอ่านคำควบล้ำที่ดีขึ้น หลังการพัฒนาจากการจัดการเรียนรู้ Active Learning รูปแบบ GWM (Game/Work Sheet/ Mind Mapping) จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 90.90 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากเดิม ร้อยละ 36.36 อีกทั้งงานวิจัยของสัจธรรม พรทวีกุล (2562: 69) เรื่องการพัฒนาแบบการเรียนรู้ การสอนโดยใช้โครงงานเป็นฐานผสมผสานคิดไตร่ตรอง เพื่อพัฒนาความสามารถในการกำกับการเรียนรู้ของตนเอง สำหรับนักศึกษา สาขานิติศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด พบว่านักศึกษาที่ได้รับการพัฒนาแบบการเรียนรู้การสอนโดยใช้โครงงานเป็นฐาน ผสมผสานคิดไตร่ตรองเพื่อพัฒนาความสามารถในการกำกับการเรียนรู้ของตนเอง นักศึกษามีแนวโน้มในการพัฒนาการกำกับการเรียนรู้ของตนเองในทิศทางที่ดีขึ้นอย่างเป็นลำดับและต่อเนื่องตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ และงานวิจัยของนพพรพร ศุภวารกุล และอุษณี ลลิตพสน (2565: 48) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา เรื่อง เครื่องมือทางภูมิศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคผังกราฟิก พบว่า นักเรียนมีคะแนนพัฒนาการสัมพันธที่เพิ่มขึ้น จำนวน 33 คน มีคะแนนระหว่าง 11.11–84.62 คิดเป็นร้อยละ 97.06 และนักเรียน มีคะแนนพัฒนาการสัมพันธ เท่ากับ 0 จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.94 แสดงให้เห็นว่ากระบวนการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่ผู้วิจัย เลือกนั้น ส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ โดยใช้เทคนิคเพอคัสซีฟตามผลที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยการพัฒนาแบบฝึกทักษะ ผู้เรียนมีคะแนนทักษะการปฏิบัติการบรรเลง กีตาร์เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากการวิจัยในวงรอบที่ 4 พบว่าผู้เรียนมีคะแนนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด จึงสรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ โดยการพัฒนาแบบฝึกทักษะสูงขึ้น ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

- 1.1 การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะในแบบที่นักศึกษาไม่เคยได้เรียนรู้มาก่อน ต้องใช้เวลาค่อนข้างมาก เนื่องจากเป็นการปฏิบัติฝึกฝนทักษะควรมีการบริหารปรับกิจกรรม และเวลาให้มีความยืดหยุ่นและเหมาะสม
- 1.2 การทดสอบภาคปฏิบัติควรมีผู้ประเมินสองคน และมีแบบทดสอบที่เป็นรูปแบบเดียวกัน เพื่อให้ส่งผลต่อการวิจัยในครั้งต่อไป
- 1.3 เนื้อหาในการจัดการเรียนรู้นั้นต้องไม่มากจนเกินไป เพราะต้องใช้เวลาในการอธิบายให้นักศึกษาเข้าใจ และพิจารณาเนื้อหาที่มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับและวัยของผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 จากการวิจัยการพัฒนาแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์สำหรับนักศึกษาเอกเครื่องสายสมัยนิยม หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด ควรศึกษาเพื่อพัฒนาเทคนิคการเคาะแบบ LAB TAPPING หรือเทคนิคอื่น ๆ ที่นิยมนำมาบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ โดยใช้แบบฝึกทักษะตามแนวทางการวิจัยที่ผู้พัฒนา

ได้พัฒนาขึ้น ผู้เรียนมีการพัฒนาที่ดีขึ้น ผู้วิจัยจึงคิดว่าครูผู้สอนควรทำการวิจัยและติดตามเกี่ยวกับทักษะการบรรเลงกีตาร์
ในรูปที่หลากหลาย ที่อาจจะนอกเหนือการบรรเลงกีตาร์แบบ Percussive

2.2 ควรศึกษาผลของการนำแบบฝึกทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ไปใช้พัฒนานักเรียนในระดับมัธยมศึกษา
ซึ่งจะเป็นการวางพื้นฐานการบรรเลงดนตรีที่ดี และส่งผลต่อการพัฒนาทักษะการบรรเลงกีตาร์ฟิงเกอร์สไตล์ ในระดับที่สูงขึ้น
เมื่อเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาการทางดนตรีที่ดีขึ้น สำหรับนักดนตรีกลุ่มฟิงเกอร์สไตล์

เอกสารอ้างอิง

- จิราภรณ์ ทองพล, ปกรณ์ชัย สุพัฒน์, เมธี วิสาพรหม และจิตติมาภรณ์ สีหะวงษ์. (2563). การพัฒนาสมรรถนะในการอ่านคำ
ควบกล้ำด้วยการจัดการเรียนรู้ Active Learning รูปแบบ GWM ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนชุมคำวิทยา
สพ.ศ.ก.1. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด, 14(1), 3-14.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย, 5(1), 5-20.
- นิตยา อินทร์ชัย. (2551). ผลของการฝึกทักษะดูแลโดยใช้ตัวแบบวิถีทัศน์สำหรับผู้ดูแลต่อความวิตกกังวลของผู้ดูแลผู้สูงอายุ
โรคหลอดเลือดสมอง. วิทยานิพนธ์ พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- นพพรช ศุภวารางกุล และอุษณีย์ ลลิตผสวน. (2565). การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา
เรื่องเครื่องมือทางภูมิศาสตร์ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคผังกราฟิก.
วารสารสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 25(1), 38-49.
- บพิตร คำหัน. (2561). แนวทางการเรียบเรียงเสียงประสานบทเพลงพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพล
อดุลยเดชบรมนาถบพิตรตามระเบียบกรมราชเลขาการในพระองค์. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด, 12(2),
269-281.
- ภูวดล อัครนิพนธ์. (2556). การพัฒนาทักษะบรรเลงเครื่องดนตรีโดยใช้เทคนิคการสอนแบบมัลติมีเดีย. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยพายัพ.
- เลิศ อำนันทนะ. (2537). ทักษะการใช้สื่อการสอนระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วรรณภรณ์ พระเมตตา, ไพศาล วรคำ และอาทิตย์ อาจหาญ. (2562). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย
เพื่อแก้ปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด,
13(3), 85-93.
- วิมลรัตน์ สุนทรวโรจน์. (2553). การออกแบบการเรียนรู้ตามแนวคิด Backward Design. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สัจธรรม พรทวีกุล. (2562). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้โครงงานเป็นฐานผสมผสานคิดไตร่ตรองเพื่อพัฒนา
ความสามารถในการกำกับกำกับการเรียนรู้ของตนเอง สำหรับนักศึกษาสาขาดนตรีศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด.
วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 42(3), 69-83.
- สันติ มุสิก. (2565). การพัฒนาชุดฝึกทักษะการปฏิบัติกีตาร์เบื้องต้นระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนโพธิ์ไทรพิทยาคาร.
วารสาร มจร.อุบลปริทรรศน์, 7(2), 2009-2022.
- สุรางค์ ไคว้ตระกูล. (2553). จิตวิทยาการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่9). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อธิวัฒน์ พรหมจันทร์ และอินทิรา รอบรู้. (2561). การพัฒนาชุดการเรียนการเล่นกีตาร์ขั้นพื้นฐานสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทพวิทยา. วารสารชุมชนวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, 12(3), 200-210.
- ฮามิร อ่อนทอง, เอกชัย พุทธิชัย, พิมพ์มาศ พร้อมสุขกุล และรุ่งเกียรติ สิริวงษ์สุวรรณ. (2563). การจัดการเรียนการสอน
วิชากีตาร์เบสสมัยนิยมระดับอุดมศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. วารสารสหศาสตร์มหาวิทยาลัยมหิดล,
20(2), 119-130.

- Auciello, E. (2021). *The Idiophonic Guitar: A Taxonomy and Performance Guide to Percussive Effects in the Classical Guitar's Solo Repertoire*. Master of Philosophy Elder Conservatorium of Music Faculty of Arts The University of Adelaide, 22-29.
- Hirschelman, E. (2011). *Acoustic Artistry: Tapping, Slapping, and Percussion Techniques for Classical & Fingerstyle Guitar*. Milwaukee: Hal Leonard Corporation.
- Kellie, D. (2018). *Advanced Acoustic Fingerstyle Guitar*. New York: Fundamental changes.
- Kemmis, S and McTaggart, R. (1988). *The Action Research Planer* (3rd ed.). Victoria: Deakin University.
- Rivera, M. (2018). *The Percussive Acoustic Guitar Method*. Madrid: Independently Publisher.
- Chapman, R. (2003). *The New Complete Guitarist*. London: Dorling Kindsley.
- Trinity, G. (2018). *Guitar Syllabus*. London: Trinity College London.
- Woods, C. (2013). *Percussive Acoustic Guitar*. Milwaukee: Hal Leonard Corporation.